

NK Kinizsi- Taksony (0-0) 1-1

Kezdők:Rácz, Mojzes, Rákóczi, Valkai, Halasi, Körmendi, Szebellédi, Komlósi, Salami, Borsi, Ato

Csere: Molnár

Ragyogó időben, a megszokott magas nézőszámmal várta a frissen hengerelt pálya (köszönjük Nagy István) a küzdő feleket.

A kezdőrúgást Sebestyénné Angyal Zsuzsanna végezte el jobb lábbal.

Ellenfelünk több volt NB1-es játékost fogalakoztat, ami meglátszott az egész meccsen.

Az elején, mint minden vendég csapatot megijesztette a pálya, így a mieink nagy labdatartási fölénybe kerültek.

Több helyzetecske alakult ki, de a legnagyobbat Salami puskázta el,

amikor Körmendi átadásából egyedül vezette a taksonyi "pillangóvadászra", de a hálóőr lelopta a bogyót a lábáról.

A taksonyiaknak is sikerült kétszer is veszélyt kialakítani, de a kapunk helyett a "Csóniba" találtak csak.

A pihenő előtt Szebellédi pöccintett az ötösről, de a védő menteni tudott. Szünetben tombola, a vendég szurkolók nyerték a helyi újság előfizetését kétszer is.

Hogy legyen még hrabali fordulat, a fődíj tortát egy több évtizede cukorbeteg vitte el. A

második félidő rosszul indult. Játékosaink még az öltözőben hallottakat próbálták feldolgozni, amikor a taksonyiak, egy szabadrúgás utáni kavarodásból megszerezték a vezetést. Innentől indult a csalás. A labdarúgás megcsalása.

Ellenfelünk egy bedobást is olyan lassúsággal végzett el, hogy jobb helyeken annyi idő alatt lefő a kávé.

A játékvezető sporttárs ebben partner volt. De nem csak ebben értelmezte sajátosan a szabályokat.

Számára a lerántás, páros lábbal utánacsúszás nem ért sárgalapot, viszont amikor Salami meg mert szólalni, azonnal villant a lap.

Lehet, olyan nyelvet használt, amit nem értett a gyermekkorában valószínűleg testnevelésből felmentett spori.

Szebellédin látszott a sérülés. Úgy futott, mintha a magyarok minden gondja a vállát nyomná.

Azért a meccs végén egy parádés átvétel után nagyszerűen vette észre Molnárt

(Ő is Tamás, de nem az a Molnár Tamás, akinek a képe egyes sajtó orgánumban megjelenik.),

aki pimaszul tálalt a felfutó Körmendi elé.

A mi Lacink centiméter pontosan Halasi fejére ragasztotta a lasztit, aki nagy bólintással megszerezte az egyenlítést.

Kedvenc játékvezetőnk a lefújás előtt még kiállította a mérkőzésen egyszer sem szabálytalankodó Salamit, majd a sok időhúzásnak megfelelően, egy perccel hamarabb fújta le a meccset, mint ahogy a rendes játékidő lejárt volna.

Biztos sietett a buszhoz.

Ellenfelünknel a negyven feletti játékosok jobban tennék, ha inkább a feltörekvő ifjúságnak adnák át a helyet, mert lehet, hogy a focit nem tudják ilyen rutinból csalni, de legalább nem csak sétáló öregfiúkat láthatna a focit szerető néző. Csapatunk nyolc forduló után, még mindig veretlen. Hétfvégén a közeli Örkénybe látogatunk. korosfoci.hu: Kis Monyó, légy oly kedves és egy-két mondatban, mondj véleményt a meccsről!

Molnár Tamás: Nagyon rendezett csapat, és rutinos játékosok ellen kellett bizonyítanunk a pályán, és úgy gondolom jól álltuk a sarat. Sikerült megtörni a lendületünket, de a végére beteljesedett az akaratunk, és ki tudtunk egyenlíteni.